

LA FILLA DEL REI SEBASTIA

Neus Oliveras

Et fas gran. Ja fa temps que has llegit Freud, Adler, Jung, Ferenczi, Reich... Escorcolles el teu subconscient, i intentes buscar significat per totes aquestes coses que semblen tan trivials. Busques valors simbòlics per aquest món d'inància que se t'esmuny de les mans...

Veus una fesomia que et recorda no saps qui. Els cabells sempre resulten diferents, però el posat dels ulls mai no canvia. Palpes la fesomia del teu davant i t'adones que és un mirall. Ja fa temps que has llegit Gertrud Stein i recordes el pas lent de les generacions.

Encara no goses obrir l'armari del corredor perquè saps que hi ha una nina desada; una nina que no té braços, i les nines amb els braços penjant et fan por. Encara somies que l'Andreu del pis de sota t'empaita amb un braç de nina i pugues i baixes les escales, i et despertes desconsolada tot cridant el drac de la rondalla que vingui.

No sé pas quin encis trobava en aquell drac de les ales de rata-pinyada i recobert tot d'escates d'or. Lleig com el pecat, que quan es mirava al llac s'enfadava de tal manera que deixava anar foc pels queixals i llavors ho emmetzina-va tot.

Has fet la primera comunió i et diuen que ara ja ets gran. I un dia mentre em rentava els braços i les aixelles em va veure l'Andreu i em va queixalar en els dos braços. I quan va arribar el meu pare i em va trobar amb els braços que em sagnaven, em va demanar qui m'ho havia fet, jo? i jo vaig dir que havia estat el drac.

Aleshores en aquell regne, el rei Sebastià va sortir al balcó de la plaça gran i va fer una crida, tot dient, que aquell qui retornés la seva filla i matés el drac es casaria amb ella i tot el regne seria seu. Hi va haver un moment de silenci, a la plaça, i llavors tothom es dispersà. Van comparèixer tota mena de cavallers de totes les terres. Però el drac engolia cavall i cavaller i ja no se'n cantava mai més ni gall ni gallina. Diuen que fins i tot va arribar a venir l'emperador

de França, el de la barba florida, però tot i així no hi va haver res a fer.

---I així el cavaller de la barba florida tampoc el va matar?

---No, no el va poder matar. Però has de saber que llavors va entrar un home descalç, i vestit amb un sac. Ea el mateix Sant Mer. No duia armes de cap classe; res més que l'estola de dir missa.

Et poses les ulleres, perquè et fa por confondre algú que has conegut de tota la vida. O vols llegir bé les notícies del diari i descobreixes que encara busquen la filla del rei Sebastià. Perquè heu de saber que la filla del rei Sebastià era rossa com un fil d'or, tenia els ulls blaus com la mar i tenia les galtes de poma camosina.

Van passar els dies, els mesos, els anys. El drac, tanmateix, en comptes de menjar-la, l'havia guardada i ara s'havia enamorat d'ella. Es van casar. Ella era intel·ligent i va anar a estudiar a la Universitat. I un dia, era un dia plujós, i estava asseguda al pati de Lletres, li van venir ganes de plorar. Un company seu quan la va veure tan desesperada, li va dir a veure què li passava. Ella, li va explicar fil per randa tot el que li havia passat; que estava casada amb un drac lleig com el pecat i que sentia enyorament dels seus pares.

Es va donar la casualitat que aquell estudiant es feia amb la reina de les fades. I que precisament aquesta li havia donat un didalet amb una fórmula màgica que faria transformar el drac en un cavaller agradós. Ella no va saber com li havia de pagar tot allò. Efectivament, el drac en haver engolit la fórmula màgica es va transformar en el més agradós dels cavallers.

Encens una cigarreta i veus que la mà et tremola més que abans. Et poses nerviosa quan sents que t'expliquen coses que no n'has de fer res. Mires per la finestra per veure un paisatge bonic i no hi és. Veus que han destruït el cau del drac i ara hi ha un gran gratacels i que l'aigua del llac s'ha assecat tota. Somrius, perquè veus que una cara et somriu, i veus que té ganes de parlar amb tu.

---Escollí, no és pas vostè la filla del rei Sebastià?

I no li responc i em poso a plorar perquè veig que és una nina que no té braços.